

DRUGI ADWENT JEZUSA

CZY WIESZ: Że Jezus obiecał Swym uczniom, iż osobiście powróci na ziemię i zabierze ich do Siebie, tak aby gdzie On jest (w niebie), i oni także byli (Jan 14:3; 17:24)?

Że Bóg nie zamierzał nawrócić świata przed drugim przyjściem Jezusa, lecz raczej "... z nich (ze świata) wziąć [z każdego pokolenia, narodu itd. - Obj. 5:9,10] lud imieniowi swemu" (Dz.Ap. 15:14), by ów lud wraz z Nim - rządził ziemią w Jego Tysiącletnim Królestwie w celu błogosławienia świata, jego sądzenia i nawrócenia (Dz.Ap. 17:31; Obj. 3:21; 20:4,6; Mat. 19:28; 1 Kor. 6:2)?

Że gdy Jezus w Swym drugim adwencie rozpoczyna rządy w wielkiej mocy, narody są "rozgniewane", *dalekie od nawrócenia*: "Ale gdy przyjdzie Syn człowieczy, izali znajdzie [tę, odpowiednik greckiego rodzajnika określonego] wiarę [prawdziwą Ewangelię] na ziemi" (Łuk. 18:8; 1 Tym. 4:1; 2 Tym. 3:1-8,13; 2 Piotra 3:3,4; Ps. 2; Obj. 2:26,27; 11:17-19; 19:11-21)?

Że w czasie Swego pierwszego adwentu Jezus złożył Swoje doskonałe życie jako Okup (równoważną cenę) za Adama i rodzaj ludzki w jego biodrach (Mat. 20:28; Mar. 10:45; Rzym. 5:12-21; 1 Tym. 2:5,6; Oz. 13:14) oraz otworzył Kościołowi nową, pewną drogę do nieśmiertelnego życia, do Boskiej natury (Jan 14:1-6; 2 Tym. 1:10; Żyd. 3:1; 10:19,20; 2 Piotra 1:4)?

Że w Swym drugim adwencie, okresie tysiąca lat, Jezus wywyższa najpierw wybrany Kościół, Swoją Oblubienicę (1 Kor. 15:50-54; 1 Tes. 4:15-17; 2 Tym. 4:8), potem Wielką Kompanię, "panny, towarzyski jej" (Ps. 45:15,16; Obj. 7:9-17), i pozostałych wybranych (Ps. 45:17; Izaj. 32:1; Łuk. 13:28), a następnie błogosławić będzie całą resztę (tych "... co pozostali") ludzkości, niewybrańców (łącznie z obudzeniem umarłych - Jan 5:28,29; Dan.

12:2), w czasie "... naprawienia wszystkich rzeczy, co był przepowiedział Bóg przez usta wszystkich świętych swoich proroków od wieków" (Dz.Ap. 3:19-24; 15:16,17; Izaj. 35)?

Że współdziedzice Chrystusa, Kościół, jako część nasienia Abrahama będą Go (Chrystusa) wspomagać w nadchodzącym "czasie naprawienia" w błogosławieniu "wszystkich narodów ziemi" (Rzym. 8:17; 1 Mojż. 12:3; 22:18; Dz.Ap. 3:25; Gal. 3:8,16,29; Obj. 22:17), dając każdemu "... kto chce... wodę żywota darmo"?

Że chociaż Bóg nikomu z rodzaju Adama nie daje *drugiej* sposobności, daje On jednak wszystkim *jedną* pełną i całkowitą sposobność uzyskania życia wiecznego - jeśli nie w tym życiu, to w czasach Restytucji (odrodzenia) - gdyż Jezus "... za wszystkich śmierci skosztował", a "... radość wielka... będzie *wszystkiemu* ludowi" (Żyd. 2:9; Łuk. 2:10,32; 3:6; Jan 1:9,29; 12:32; 1 Tym. 4:10; 1 Jana 2:2)?

Że Chrystus "... musi królować [w Swym tysiącletnim panowaniu] póki by nie położył wszystkich nieprzyjaciół pod nogi jego [Boga]. A ostatni nieprzyjaciel, który będzie zniszczony, jest [Adamowa] śmierć" (1 Kor. 15:24-26; Obj. 21:4)?

Że Jezus został "umartwiony ciałem" za życie świata (Jan 6:51), ale z umarłych został wzbudzony nie jako *człowiek*, lecz jako istota *duchowa* (1 Piotra 3:18; 1 Kor. 15:45,50; 2 Kor. 3:17; 5:16), narodził się jako istota *duchowa* (1 Kor. 15:20; Kol. 1:18), o wiele większym od aniołów (Efez. 1:20-22; Filip. 2:8-11), na dokładny obraz osoby Boga (Żyd. 1:3-5), niewidzialny dla ludzkich oczu ("... którego nie widział żaden z ludzi, ani widzieć może..." - 1 Tym. 6:16; 1:17; Jan 1:18; 5:37), mogący przychodzić i odchodzić jak wiatr (Jan 3:6,8)?

Że chociaż istoty duchowe w swym zwykłym stanie są niewidzialne dla *oczu* ludzkich, pozwolono im materializować się w ludzkich ciałach, a następnie dematerializować, na przykład aniołom, którzy ukazali się Abrahamowi, Gedeonowi itd. (1 Mojż. 18:2; Sędz. 6:12,21)?

Że podobnie Jezus, jako istota duchowa, ukazał się po Swym zmartwychwstaniu uczniom w różnych ziemskich ciałach, czyli *kształtach* (Mar. 16:12), w odzieniu stworzonym (żołnierze zabrali Jego odzież - Mat. 27:35), odpowiednim dla ogrodnika (Jan 20:11-18); podróżującego przybysza (uczniowie z Emaus rozpoznali Go dopiero wtedy, gdy łamał z nimi chleb, po czym zdematerializował się i zniknął - Łuk. 24:13-35); posiadającego na dłoniach i stopach ślady po gwoździach (Jan 20:25-29); szukającego ryb itd. (Jan 21:1-14; Mat. 28:16,17)?

Że tylko jako istota duchowa mógł Jezus wejść do pokoju zgromadzeń Swych uczniów, którego drzwi z obawy przed Żydami były zamknięte, kiedy to zmaterializował się w ziemskim ciele, spożywał naturalne pożywienie (jak czynił to za dni Abrahama - 1 Mojż. 18:8), pozwolił im dotknąć Swego ciała oraz powiedział, że "... duch [którym jest On od chwili Swego zmartwychwstania - 2 Kor. 3:17] *nie* ma ciała ani kości [takich, jakie stworzył On wtedy, by się im ukazać], jako widzicie, że ja mam [ciało, kości, ubranie itd. oczywiście nie mogły przeniknąć ścian i drzwi zamkniętego pokoju, co mogła uczynić istota duchowa, nie mająca takich przeszkód - Jan 3:8]" - dowodząc w ten sposób, że zanim się zdematerializował, rzeczywiście był z nimi obecny (Jan 20:19-23; Łuk. 24:36-48)?

Że gdy Jezus ukazał się Saulowi, nie zmaterializował się On w ziemskim ciele. A blask światła z jego duchowego ciała (Filip. 3:21) oślepił Saula, tak że później potrzebny był cud, by częściowo przywrócić mu wzrok (Dz.Ap. 9:1-18; 2 Kor. 12:7; Gal. 4:13-15)?

Że pierwsza faza drugiego adwentu Jezusa, Jego parousia (obecność), jest niewidzialna ("jako złodziej w nocy" - Obj. 16:15; Łuk. 21:34-36; 2 Piotra 3:10), świat jest jej nieświadomy (Łuk. 17:26-30; Mat. 24:37-39; greckie słowo *parousia* znaczące *obecność* jest tutaj przetłumaczone jako *przyjście*), lecz prawdziwy lud Boży wie o niej dzięki chronologii biblijnej i prorocstwom (wiele z nich się wypełniło) oraz znakom czasu (1 Tes. 5:1-5)?

Że zatem przychodzi On "tak jako" [w podobny sposób] odszedł przy Swym wniebowstąpieniu (Dz.Ap. 1:11), to jest cicho, bez żadnych zewnętrznych objawów, nie będąc znanym przez świat, a rozpoznany tylko przez Swych prawdziwych uczniów (zauważ, że werset ten nie mówi, iż przyjdzie On w takim samym *kształcie* lub *ciele*, lecz tylko w taki sam *sposób*)?

Że Jezus przed Swym ukrzyżowaniem powiedział: "Jeszcze maluczko, a świat mię już więcej nie ogląda" (Jan 14:19), a zatem ludzie już nigdy nie zobaczą Go naturalnymi oczami, chociaż w drugiej fazie Jego drugiego adwentu, w Jego *epiphaneia* (objawieniu), *apokalupsis* (odsłonięciu), zobaczą Go wzrokiem umysłowym, "... przychodzącego w obłoku [ciężkim uciśnieniu wielkiego ucisku] z mocą i chwałą wielką" (Łuk. 21:27; Mat. 24:21,30)?

Że w miarę jak Jezus będzie objawiał się światu w Swym drugim adwencie w końcu "... ujrzy go [zobaczy umysłowo; Jego obecność, moc i władzę rozpozna w niszczeniu mocarstwa szatana i ustanawianiu Jego Królestwa na ziemi] wszelkie oko" (2 Tes. 1:7,8; Obj. 1:7)?

Że prorocтва i chronologia biblijna oraz znaki czasu dowodzą, iż znajdujemy się teraz "w czasie zamierzonym" z jego wielkim wzrostem wiedzy i podróżowania oraz bezprecedensowym czasem ucisku (Dan. 12:1,4,9,10; Łuk. 21:25-27; Jak. 5:1-8)?

Że "za dni tych królów", obecnych rządów ziemskich przedstawionych w palcach nóg wielkiego posągu Daniela, Bóg niszczy mocarstwo szatana i ustanawia na ziemi Swoj sprawiedliwy rząd (Dan 2:35,44; Ps. 46; Sof. 1:15-18; 3:8,9; 2 Piotra 3:7-13)?

Że Pismo Święte mówi: "I będzie kazana ta Ewangelia królestwa po wszystkim świecie, na świadectwo [nie nawracając ich jednak] wszystkim narodom", a więc teraz jest koniec wieku (Mat. 24:14; 13:39)?

Że jednym z wielu znaków wskazujących na drugi adwent Jezusa i Jego panowanie pokoju jest powrót Izraela do swojej ziemi w celu przygotowania go do przyjęcia jego Mesjasza oraz wielkich błogosławieństw przygotowanych dla niego i dla pogan (Zach. 8; 12:9,10; 14:16-21; Mat. 23:39; Izaj. 2:2-4; Jer. 23:5-8; 24:6,7; 30:7-11,18-24; 31:8-12,27-34; Am. 9:11-15; Rzym. 11:25-29)?

www.epifania.pl